

واکنش چهره‌های ورزشی کشور به تهاجم رژیم صهیونیستی

یک ایران پشت ایران

تعویق مسابقات بسکتبال نونهالان استان

هیئت بسکتبال استان خراسان رضوی از تعطیلی رقابت‌های قهرمانی نونهالان استان خبر داد. بر اساس اعلام روابط عمومی این هیئت، با توجه به ابلاغ اداره کل ورزش و جوانان خراسان رضوی به دلیل وضعیت خاص کشور و تعطیلی همه مسابقات ورزشی تا اطلاع ثانویه، مسابقات بسکتبال قهرمانی نونهالان استان نیز به تعویق می‌افتد. این رقابت‌ها قرار بود از سی‌ام خرداد آغاز شود، اما با اعلام هیئت بسکتبال استان، به زمان دیگری موکول می‌شود. در این دوره از مسابقات قرار بود چهارده تیم در دو گروه هفت تیمی با یکدیگر رقابت کنند و در پایان مرحله گروهی از هر گروه دو تیم به مرحله نیمه‌نهایی برسند و در نهایت تکلیف فینالیست‌ها مشخص شود و فینال به صورت دو برد از سه بازی برگزار شود.

گزارشی از حال و هوای ورزش صبحگاهی در بوستان ملت مشهد در روزهایی که همه نگرانیم

ورزشی، امید، زندگی

عکس: محسن پخشنده افشار

مرتضی اخوان

صدای یک، دو، سه از کنار حوض چشمی به گوش می‌رسد. نزدیک‌تر که می‌شویم، چشمان به جمال آن‌هایی روشن می‌شود که هر روز چراغ ورزش صبحگاهی را در بوستان بزرگ ملت مشهد روشن نگه می‌دارند. لباس‌های ورزشی به تن دارند و همچون همیشه با همان انرژی و صلابت مشغول ورزش هستند. پیر و جوان و زن و مرد، همه گرد حوض چشمی جمع شده‌اند و شماری دیگر از علاقه‌مندان به ورزش هم رینگ پارک را به قصد ورزش طی می‌کنند. گویی هیچ خبری نیست این را ورزشکارانی می‌گویند که بی هیچ نگرانی صبح‌ها دور هم جمع می‌شوند و بساط ورزششان در بوستان بزرگ شهر جمع‌شدنی نیست؛ خواه در وضعیت عادی باشد و خواه در موقعیت جنگی.

این جمع، جمع‌شدنی نیست. آقاخیل یکی از ریش سفیدان است که می‌گوید در هفتاد و هشت سالگی هم هر روز دو دور، دور رینگ بوستان ملت مشهد می‌دود. او به شهر را ورزشی می‌گوید: ورزش برای ما یک اصل است و هیچ وقت رهاش نمی‌کنیم. همه این بچه‌هایی که امروز اینجا هستند، نگران وضع موجود هستند، اما با هم عهد کرده‌ایم که ورزش را تعطیل نکنیم. به اعتقاد من، دشمن همین را می‌خواهد که مردم زندگی روزمره‌شان را در ایران تعطیل کنند. اما با قدرت می‌گوییم که ما تا جان در بدن داریم، پای ایران می‌ایستیم و هیچ ترسی از این حملات نداریم. ما زندگی روزمره‌مان را داریم. ورزش می‌کنیم، فیلم می‌بینیم و حتی به پیک نیک می‌رویم! سید ابوالفضل که هم سن و سال آقاخیل به نظر می‌رسد، وسط حرف‌هایش می‌پرد و اضافه می‌کند: اسرائیل باید بداند هیچ وقت نمی‌تواند مردم ایران را از پا درآورد. ما همه پشت هم هستیم و امروز در میدان ورزش صبحگاهی هم با اتحاد و همدلی همین را به هم یادآوری کردیم.

ورزش برای اتحاد و همدلی

فریبرز محنایی یکی از ورزشکاران ورزش صبحگاهی دور حوض چشمی است. او که بیش از پانزده سال است هر روز صبح برای ورزش به بوستان ملت می‌آید، درباره وضعیت حاکم بر کشور و حمله رژیم صهیونیستی به خاک ایران می‌گوید: اگر بگوییم ناراحت یا نگران نیستیم، دروغ است. اما بزرگ‌ترین واقعیت در این موقعیت آن است که باید هم بستگی‌مان را حفظ کنیم و پای ایران بایستیم. در این چهارپنج روز که جنگ آغاز شده است، هر روز پیش از شروع ورزش صبحگاهی، بزرگ‌ترهای جمع برای بچه‌ها صحبت می‌کنند و پیامشان در این روزها یک چیز بوده است؛ اینکه یادتان باشد در خانه و خانواده به دوستان و آشنایان بگویید که باید اتحادمان را حفظ کنیم و از‌های و هوای رسانه‌ای غربی‌ها نهراسیم. ما هر روز پیش از شروع ورزش، با یکدیگر میثاق اتحاد می‌بندیم.

● خائن‌جماعت جایی در ایران ندارد

ورزش دوستان دورمان جمع شده‌اند و هرکدام درباره ورزش و وضعیتی که امروز بر کشور حاکم است، سخن می‌گویند. یکی از تعطیلی فعالیت‌های ورزش حرفه‌ای در کشور می‌گوید و دیگری می‌گوید عوض بچه‌های ورزش صبحگاهی یک تنه چراغ ورزش شهر را روشن نگه داشته‌اند. در این میان، یکی به لزوم حفظ روحیه مردم اشاره می‌کند و می‌گوید: من معتقدم نباید ورزش را تعطیل کرد. نباید سینما و تئاتر را تعطیل کرد. نباید زندگی روزانه مردم تعطیل شود. چون این طوری موج استرس و نگرانی مردم را فرامی‌گیرد. اتفاقاً باید همه برنامه‌های روزمره دنبال شود تا مردم روحیه‌شان را حفظ کنند. ما برای غلبه بر جنگ رسانه‌ای که صهیونیست‌ها راه انداخته‌اند، نیاز به روشنگری و حفظ روحیه داریم. باید هم بستگی‌کنونی که بین مردم به وجود آمده است، تقویت شود.

از سیدهاشم می‌پرسم درباره خائن‌هایی که این روزها از داخل کشور به دشمن برای بلندکردن پهباد و ریزپرنده و عملیات خراب‌کارانه کمک می‌کنند، چیزی شنیده‌اید؟ سید با حرارت خاصی توضیح می‌دهد: خائن‌جماعت در ایران جایی ندارد. من مطمئنم آن‌هایی که دست به این خیانت زده‌اند، اصلاً ایرانی نیستند. شاید شناسنامه‌شان ایرانی باشد، اما فطرت و دانشان ایرانی نیست.

● این روزها را پشت سر می‌گذاریم

سحر یزدانی یکی از بانوان ورزشکاری است که در بوستان ملت با دوستش مشغول بدمیتون بازی هستند. او در پاسخ به این سؤال که چطور در این حال و هوا و شرایط بازی می‌کنید، می‌گوید: این برنامه همیشه ماست. درست است این روزها رژیم غاصب صهیونیستی به خاک کشورمان حمله کرده اما مطمئنم نیروهای مسلح کشورمان با شایستگی از خاکمان دفاع می‌کنند و ما هم باید زندگی روزمره‌مان را بکنیم. وی می‌افزاید: خدا را شکر امنیت مشهد توسط نیروهای امنیتی و نیروهای پادفند به طور کامل تأمین است و از این بابت نگرانی نداریم. نگرانی‌مان فقط برای عزیزی است که در تهران و برخی دیگر از شهرهای کشور مورد حمله ناجوانمردانه رژیم کودک‌کش قرار گرفته‌اند. یزدانی تصریح می‌کند: البته این را هم بگوییم که ورزش برای ما نوعی تسکین است و به سایر شهروندان هم توصیه می‌کنم این روزها با ورزش جسم و روحشان را پالایش کنند و مطمئن باشند این روزها را با پیروزی نهایی پشت سر می‌گذاریم.

● سامان‌دهی ورزش همگانی، امری همگانی است

یکی از ورزشکاران باتجربه ورزش صبحگاهی که دیگران با حرکات او خودشان را همراه می‌کردند، آقانا در بود. نادر درباره برنامه ورزش صبحگاهی در بوستان ملت، اظهار می‌کند: ورزش صبحگاهی برنامه‌ای همگانی است و همیشه امری همگانی بوده که با خواست خود مردم انجام می‌شده است. اکنون هم با وضعیتی که بر کشور حاکم است، مردم به پارک می‌آیند و ورزششان را انجام می‌دهند.

● اسال پیش در چنین روزی بر ورزش مشهد چه گذشت؟

شتاب تغییرات در جمع سیاه‌جامگان

ورزش مشهد در چند دهه گذشته روزهای خوب و بد زیادی به خود دیده و بی‌تردید مرور خاطرات این روزها برای هر ورزش‌دوست خراسانی جذاب است. با این همه، در این بخش که سه‌شنبه‌ها چاپ می‌شود، به سراغ اتفاقاتی می‌رویم که درست یک دهه پیش در ورزش مشهد در چنین روزهایی رقم خورده است. به این بهانه مروری می‌کنیم بر سرنوشت تلخ و شیرین ورزش شهرمان.

● ۲۸ خرداد ۱۳۹۴ در چنین روزی... روزهای پرالتهاب فوتبال مشهد در یک دهه گذشته، همیشه سوز و رسانه‌های شهر بوده است؛ روزهایی که شاید کمترین فکری را می‌کرد مشهدی که در لیگ برتر دو نماینده دارد، خیلی زود از عرش به فرش برسد و امروز با گذشت ۱۰ سال نته‌تها در لیگ برتر تیمی ندارد، بلکه در لیگ‌های دسته اول و دوم هم بی‌تیم باشد! فاجعه‌ای که حرفه‌هایش شاید از همان روزهایی خورد که فوتبال مشهد دستخوش تغییرات زیادی روی نیمکت تیم‌هایش شد. تیم‌های پدیده و سیاه‌جامگان که در آن زمان لیگ برتری بودند، با وضعیتی متفاوت و خاص روانه پیش فصل لیگ برتر فوتبال شدند؛ پیش فصلی که برایشان کم حاشیه به همراه نداشت.

● تیم مشهد دست تیریزی‌ها افتاد

تیم فوتبال سیاه‌جامگان مشهد با برنامه‌ای مدون و حساب‌شده از لیگ دسته دوم آغاز کرد و توانست ظرف مدت چهار سال به لیگ برتر برسد. شکلی پوشان تازه‌وارد فوتبال شهر در این چهار سال با هدایت محمدرضا مهاجری کارشان را پیش بردند و ساختار باشگاه و بازیکنان بر اساس تفکرات سرمربی چیده شده بود، اما یک باره و پس از صعود به لیگ برتر با مهاجری، این سرمربی مشهدی از هدایت این تیم با کنار گذاشته شد یا خودش رفت! مسئله‌ای که هیچ‌گاه مشخص نشد و مدیران باشگاه سیاه‌جامگان می‌گفتند مهاجری خودش خواستار جدایی بود و مهاجری هم معتقد بود مدیران تیم دیگر او را نمی‌خواستند. با این همه، در آن روزها رسانه‌های مشهد از نشستن رسول خطیبی به عنوان سرمربی روی نیمکت تیم سیاه‌جامگان خبر دادند. تیم مشهدی به دست کادر تیریزی سپرده شد و خطیبی هم چندین بازیکن را با خود به مشهد آورد تا در عمل عرصه بر مشهدی‌ها تنگ شود؛ موضوعی که البته بعدتر مشخص شد چندان مبارک هم نبوده است و خطیبی فقط چند هفته در مشهد دوام آورد و خیلی زود استعفا کرد.

● پدیده در باتلاق بی‌برنامگی

تیم دیگر فوتبال مشهد که یک فصل زودتر از سیاه‌جامگان لیگ برتر را تجربه کرده بود، در دومین سال حضورش در بالاترین سطح فوتبال ایران به مشکلات مالی جدی خورده بود. با این همه، خبرها حاکی از توافق علیرضا مرزبان، سرمربی فصل گذشته این تیم، با مدیران باشگاه، برای تمدید بود؛ به شکلی که دیگر هیچ‌کس بابت نیمکت این تیم نگرانی نداشت، اما چندی نگذشت که مرزبان یک‌باره فیلش یاد هندوستان کرد و از بستن قرارداد نهایی با پدیده سر باز زد. پس از آن بود که محمدرضا مهاجری، مربی فصل قبل سیاه‌جامگان، سراز پدیده درآورد؛ مسئله‌ای که حاشیه‌های زیادی را با خود به همراه داشت و همین سبب شد تا شهرآورد مشهدی‌ها

● ورزش مشهد در تعطیلات تابستانی

به جز دو تیم فوتبال مشهد که اخبار نقل و انتقالاتی‌شان در آن برهه نقل محافل بود، دیگر رشته‌های ورزشی در خواب تابستانی بودند. شاید مهم‌ترین اتفاق ورزش مشهد در آن زمان برپایی مدارس فوتبال و حاشیه‌هایش بود. والیبال، بسکتبال، کشتی، هندبال و دیگر رشته‌های ورزشی در تعطیلات بین فصلی بودند.